

Spoznávame Bibliu

Jozua 7:1-8:29

7. KAPITOLA

Naším najväčším nepriateľom sme my sami. Tento nepriateľ prebýva v tom istom tele ako my. Používa ten istý rozum, ktorý používame na vymýšľanie deštruktívnych myšlienok. Používa tie isté ruky, ktoré používame na vykonanie jeho vlastných činov. Tento nepriateľ nám môže viac ublížiť ako hocikto iný. Je naším najväčším hendikepom v našom každodennom kresťanskom živote.

Sú dve skutočnosti, kvôli ktorým je jednanie s týmto nepriateľom dvojnásobne ťažké. V prvom rade sa ho zdráhame rozpoznať a identifikovať. Len neochotne ho označíme za nepriateľa. V skutočnosti ho väčšina z nás má rada. Druhým problém je v tom, že je v nás. Bolo by to iné, keby vyšiel von a zápasil s nami ako muž, ale nie. Nie preto, že by bol zbabelý, ale preto, že lepšie bojuje zo svojej pozície vo vnútri nás.

Tento vnútorný nepriateľ zničil národy, mestá, cirkevné zbory a aj jednotlivcov. Z dávnej histórie poznáme príbeh o Tróji, ktorá odrážala útoky Grékov dlhých a únavných desať rokov. Nakoniec Gréci zhotovili dreveného koňa, nechali ho tam a odišli. Trójania vzali toho dreveného koňa do mesta a to bola skaza a záhuba Tróje.

Podobne, cirkevné zbory sú ohrozované zvnútra, nie zvonka. V listoch adresovaných siedmim zborom v Malej Ázii Pán Ježiš vyjadril isté varovania, ale ani jedno z nich sa netýkalo nebezpečenstva zvonka. Povedal: „Mám však niečo proti tebe: máš tam ľudí, čo sa pridávajú učenia Bileáma, ktorý učil Baláka zvädzať synov Izraela, aby jedli mäso obetované modlám a aby smilnili. A aj ty máš takých, čo sa pridávajú učenia Nikolaitov“ (Zj 2:14-15). A ďalej hovorí: „No mám proti tebe to, že trpíš ženu Izebel, ktorá hovorí o sebe, že je prorokyňa, a pritom učí a zvädza Mojich služobníkov, aby smilnili a jedli mäso obetované modlám“ (Zj 2:20). Kristus týmto zborom vlastne povedal: „V tvojom vnútri je niečo, čo ťa zničí.“ Nášmu svedectvu o Bohu viac ubližuje nevernosť a nevera v cirkvi ako akýkoľvek nepriateľ zvonka. Diabol ubližuje cirkvi zvnútra, nie zvonka.

Milý poslucháč, aj človek ako jednotlivec môže byť zničený zvnútra. Alexander Veľký bol pravdepodobne najväčším vojenským géniom, ktorého vojská zmenili dejiny. Nikto

nebol ako on. Skôr ako dovŕšil 35. rok svojho života, dobyl celý svet, ale zomrel ako opilec. Dokázal si podmaniť celý svet, ale Alexandra Veľkého nie. Mal v sebe vnútorného nepriateľa, ktorý ho zničil.

Pri dobývaní Zaslúbenej krajiny bola len jedna bitka, ktorú Izraeliti prehrali. Porážka neprišla zvonka, ale zvnútra. Keď Izraeliti vošli do Zaslúbenej krajiny, mali pred sebou troch výnimočných nepriateľov: Jericho, mesto Aj, a Gibeónčanov. Títo traja nepriatelia zabránili tomu, aby Izraeliti mali Zaslúbenú krajinu vo svojich rukách. Krajina bola ich; Boh im to povedal. Boh im dal na ňu nárok vo svojom zasľúbení, ktoré dal Abrahámovi. Jozuovi povedal: „Dal som vám všetko, na čo stúpi vaša noha, ako som to povedal Mojžišovi“ (Joz 1:3). Boh im povedal: „Je vaša, len vojdite a obsaďte ju. Užívajte si to, čo zaujmete.“

7. a 8. kapitola knihy Jozuu uvádzajú porážku a víťazstvo v Aji. Sú obrazom ľudskej prirodzenosti a telesnosti veriaceho. Achánov hriech bol hriechom v izraelskom tábore. Hriechy tela, našej telesnosti, postupujú týmito tromi krokmi: Videl som, zatúžil som, vzal som. Vždy ide o telesnú oblasť, mentálnu oblasť a oblasť našej vôle.

Achánova krádež

„Potom sa Izraeliti previnili porušením kliatby. Achán, syn Karmiho, syna Zabdiho, syna Zeracha z Júdovho kmeňa si totiž vzal niečo z vecí pod kliatbou, a preto vzplanul Hospodinov hnev proti Izraelitom“ (Joz 7:1).

V tomto verši sa píše, že Izraeliti sa previnili, ale bol to jeden človek, ktorý sa dopustil hriechu, Achán. Celý národ trpel kvôli Achánovmu hriechu. Podobne ak cirkev zlyhá (čo sa aj deje), potom sme ako členovia cirkvi toho súčasťou. „A teda ak trpí jeden úd, spolu s ním trpia všetky údy; ak sa dostáva cti jednému údu, radujú sa s ním všetky údy“ (1Kor 12:26).

„Potom vyslal Jozua mužov z Jericha do Aja, ktorý leží pri Bét-Avene východne od Bételu, a povedal im: „Vyjdite a preskúmajte tú krajinu.“ Muži teda odišli a preskúmali Aj. Keď sa vrátili k Jozuovi, povedali mu: „Všetok ľud ta nemusí

**vyjst', stačí, keď vyjde dvetisíc alebo tritisíc mužov a dobyjú
Aj. Neunúvajte všetok ľud; ich je totiž málo“ (Joz 7:2-3).**

Po páde Jericha boli Izraeliti vo víťaznej nálade. Hoci to bolo Božie víťazstvo, veľmi rýchlo si začali namýšľať, že to víťazstvo dosiahli oni. Jozua vyslal vyzvedačov, aby preskúmali mesto Aj. Keď sa vrátili, povedali: „Aj je nič oproti Jerichu.“

**„Tak sa vybralo z ľudu asi tritisíc mužov, tí však ušli pred
ajskými mužmi. Ajskí muži zabili z nich asi tridsaťšesť
mužov. Prenasledovali ich od brány až po Šebarím a na
svahu ich pobili. Vtedy srdce ľudu zmalomysel'nelo
a ochablo“ (Joz 7:4-5).**

Izraeliti utrpeli od ajských mužov porážku. Vyrazili do boja proti ajským mužom s tým, že sa spoliehali na vlastné schopnosti. Neboli si vedomí svojich slabostí. Apoštol Pavol rozpoznal svoje slabosti a povedal: „Viem totiž, že vo mne, teda v mojom tele, neprebýva dobro, pretože chcieť dobro dokážem, ale konať už nie“ (Rim 7:18). Milý kresťanský poslucháč, už si si všimol, že nemáš v sebe žiadnu silu a moc? Nedokážeš žiť kresťanský život a Boh to od teba ani nikdy nežiadal. Boh chce žiť ten kresťanský život cez teba. V siedmej kapitole Rimanom píše, že v jeho starej prirodzenosti neprebýva žiadne dobro. Naša nová prirodzenosť chce žiť pre Boha, ale nemá na to moc. V ôsmej kapitole Rimanom potom Pavol píše o Duchu Svätom. Kresťanský život dokážeme žiť len vtedy, keď sme naplnení Božím Duchom.

**„Jozua si však roztrhol rúcho a padol tvárou na zem pred
Hospodinovou archou. Ležal až do večera spolu so staršími
Izraela a sypali si prach na hlavu. Jozua povedal: „Ach,
Pane, Hospodin, prečo si previedol tento ľud cez Jordán? Či
preto, aby si nás vydal do rúk Amorejčanom, aby nás
vyhubili? Radšej sme mohli zostať za Jordánom!“ (Joz 7:6-
7).**

Túto pesničku sme už počuli. Jozua spieva svoje blues, ktoré sa naučil na púšti. Na púšti ju nespieval, ale teraz ju spieva. Nechápe, prečo túto bitku prehral. Roztrhol si teda rúcho a volá:

**„Prosím Ťa, Pane, čo mám na to povedať, že Izrael zutekal pred svojimi nepriateľmi? Keď sa to dopočujú Kanaánčania a ostatní obyvatelia krajiny, obkľúčia nás a vyhladia naše meno zo zeme. Čo urobíš pre svoje veľké meno?“
„Hospodin povedal Jozuovi: „Vstaň! Prečo ležíš tvárou na zem?“ (Joz 7:8-10).**

Boh ide priamo na koreň veci. Jozuovi hovorí: „Vstaň! Čo tu ležíš na tvári? Prestaň s tým nariekaním vo vrecovine a popole!“ Sú kresťania, ktorí len nariekajú pred Pánom. To nikam nevedie, milý poslucháč. Musíme ísť ku koreňu veci.

„Izrael sa prehrešil, prestúpil zmluvu, ktorú som mu dal ako príkaz. Vzali ešte aj z toho, čo je pod kľatbou. Kradli z toho, zatajili to a schovali medzi svoje veci“ (Joz 7:11).

Jozua nevedel, že Izraeliti zhrešili. Nemal dar duchovného rozlišovania, aké mali v prvotnej cirkvi. Keď Ananiáš a Zafira klamali o svojom majetku v Skutkoch 5, Duch Svätý to hneď zjavil. Prvotná cirkev bola citlivá na hriech.

Boh povedal Jozuovi, že v tábore bol hriech a bude sa s ním musieť vysporiadať.

„Preto zajtra ráno nastúpte podľa kmeňov. Kmeň, ktorý označí Hospodin lósom, nastúpi podľa rodov. Rod, ktorý označí Hospodin lósom, nastúpi podľa rodín a z rodiny, ktorú označí Hospodin lósom, nastúpi každý muž“ (Joz 7:14).

Lós ukázal na rod Júdu a označil rod Zeracha.

„Kázal teda nastúpiť mužom z jeho rodiny a lós označil Achána, syna Karmiho, syna Zabdiho, syna Zeracha z Júdovho kmeňa“ (Joz 7:18).

Izraeliti museli prejsť touto dlhou procedúrou, aby zistili, kto je vinný. Bolo pre nich ťažké vidieť zlo v tábore. Pre nás v cirkvi je to rovnako ťažké. Voči vlastnému zlu sme celkom slepí. Vidíme zlo všade naokolo, len nie uprostred cirkvi.

„Jozua povedal Achánovi: „Syn môj, vzdaj česť Hospodinovi, Bohu Izraela. Vzdaj Mu chválu a povedz mi, čo

si urobil. Nič predou mnou nezatajuj!“ Achán odpovedal Jozuovi: „Naozaj. Ja som sa prehrešil proti Hospodinovi, Bohu Izraela. Toto som urobil: Videl som medzi korisťou pekný šinársky plášť, dvesto šeklov striebra a jeden zlatý prút vážiaci päťdesiat šeklov. Zatúžil som po tom a vzal som si to. Je to skryté v zemi pod mojím stanom a striebro je naspodku“ (Joz 7:19-21).

Achánov hriech pozostával z troch krokov: Videl, zatúžil a vzal. Toto sú kroky, ktoré sprevádzajú hriechy tela. Ohováranie, klebetenie, závišť a žiarlivosť sú všetko hriechy tela. Spôsobujú sváry a roztržky.

Čo urobil Achán, keď bol konfrontovaný? Priznal sa. Všetko vyložil na stôl. Aj veriaci dnes môžu prekonať telesnosť len tak, že sa vysporiadajú s hriechom vo svojom živote.

Ak si spomínate, vierou premáhame svet. Ale svoju telesnosť tak nepremôžeme. Musíme mať spoločenstvo s Bohom; musíme byť naplnení Duchom Svätým. V Prvom liste Jána 1:8-9 čítame: „Ak hovoríme, že sme bez hriechu, klameme sami seba a nielo v nás pravdy. Ale ak vyznávame svoje hriechy, On je verný a spravodlivý: Odpustí nám hriechy a očistí nás od všetkej neprávosti.“ Dôležité je mať otvorenú komunikáciu s Bohom, a to dosiahneme len tak, že Mu vyznáme svoje hriechy. „Ak hovoríme, že sme nezhrešili, Jeho robíme klamárom a Jeho slovo nie je v nás“ (1Jn 1:10). To sú silné slová. Ak tvrdíme, že nehrešíme, klameme. Boh má pravdu. Čo s tým teda máme robiť? Musíme Mu vyznať svoje hriechy.

Ako? Keď skutočne vyznávame hriechy, nehovoríme o nich len vo všeobecnosti. Musíme ich pomenovať ako Achán: „Videl som, zatúžil som, vzal som.“ Povedzme Bohu všetko, čo máme na srdci. Otvorme sa Mu. Môžeme Mu povedať všetko, lebo aj tak už o tom všetkom vie.

Mel Trotter, bývalý alkoholik, ktorý sa po svojom obrátení venoval misii medzi ľuďmi na okraji spoločnosti, raz povedal o svojom kolegovi, lekárovi, ktorý sa zvykol modliť takto: „Pane, ak som zhrešil, odpusť mi moje hriechy.“ Mel Trotter to už nemohol ďalej počúvať a povedal mu: „Počúvaj ma, doktor, ty sa modlíš, že „ak som zhrešil“. Vari nevieš, či si zhrešil, alebo nie?“ Doktor povedal: „Hádam aj áno.“ „Nevieš, ako si

zhrešil?“ „Neviem.“ Mel Trotter mu nato povedal: „Ak nevieš, tak si *tipni* a skús uhádnuť.“ Nabudúce, keď sa tento lekár modlil, Mel povedal, že svoj hriech uhádol na prvýkrát! Milí poslucháči, je zaujímavé, ako chodíme okolo horúcej kaše, aj keď sa modlíme. Proste Mu len vyznajme svoj hriech! Budme konkrétni. To je vyznanie. Pokým nevyznáme svoje hriechy, nemôžeme mať radosť, moc ani víťazstvo vo svojom živote.

„Jozua povedal: „Prečo si nás uvrhol do nešťastia? Teba nech dnes uvrhne Hospodin do nešťastia!“ Potom ho celý Izrael ukameňoval – spálili ich ohňom a zahádzali ich kameňmi. – Nakopili naňho veľkú hromadu kamenia, ktorá je tam dodnes. Potom Hospodin odvrátil páľavu svojho hnevu. Preto sa toto miesto dodnes volá Émek-Achór“ (Joz 7:25-26).

Toto je vážna vec, o ktorej píše aj apoštol Pavol v Rim 8:13: „Lebo ak žijete podľa tela, zomriete; ale ak Duchom umŕtvujete skutky tela, budete žiť.“ Mnoho kresťanov je nešťastných vo svojom kresťanskom živote, pretože sa nevysporiadali s hriechom. Keď nebudeme so svojím hriechom jednať, bude s ním jednať Boh, a to už bude potom vážne. Vtedy nepomôže ani nariekať ako Jozua. Treba ísť k Bohu a dať veci do poriadku. Keď Mu vyznáme svoj hriech a odvrátíme sa od neho, budeme môcť prežívať radosť vo svojom živote, ktorú dáva len Pán.

8. KAPITOLA

Víťazstvo v Aji

Achánov hriech spôsobil porážku v Aji. Potom, čo sa Izraeliti vysporiadali s týmto hriechom, Boh im dal víťazstvo.

„Hospodin povedal Jozuovi: „Neboj sa, ani sa nestrachuj! Vezmi so sebou všetkých bojovníkov, vstaň a vystúp do Aja. Pozri, dávam ti do rúk ajského kráľa, jeho ľud, mesto i krajinu. Nalož s Ajom a s jeho kráľom, ako si naložil s Jerichom a s jeho kráľom, ale ich cenností a dobytkom sa

môžete zmocniť. Priprav za mestom zálohu proti nemu“ (Joz 8:1-2).

Boh Jozuovi povedal, aby so sebou vzal *všetkých* bojovníkov. Podobne, keď zápasíme s telesnosťou, potrebujeme mobilizovať všetko, čo máme k dispozícii.

Prečo Boh tentokrát dovolil, aby si vzali z koristi? Dnes už vieme, že v Jerichu boli choroby, ktoré sa nekontrolovateľne šírili. Jozua o nich nevedel, ale Boh áno.

„Jozua vstal a šiel so všetkými bojovníkmi zaujať Aj. Jozua si vybral tridsaťtisíc udatných bojovníkov, v noci ich vyslal s príkazom: „Budte v pohotovosti! Budete za mestom ako záloha proti nemu. Nebudte však veľmi ďaleko od mesta. Všetci budte pripravení! Ja sa však so všetkým ľudom, ktorý je so mnou, priblížim k mestu a keď vyjdú proti nám, utečieme pred nimi ako prvýkrát. Oni vyjdú za nami a my ich odlákame od mesta. Povedia si totiž: Utekajú pred nami ako prvýkrát. My budeme utekať pred nimi. Vy vtedy vyrazte zo zálohy, obsaďte mesto a Hospodin, váš Boh, vám ho dá do rúk“ (Joz 8:3-7).

Náš príbeh pokračuje veršami 8-29, ktoré opisujú víťazstvo Izraelitov, ktoré dosiahli, keď sa nechali viesť Bohom.

Rád by som ešte pripomenul, čo som už povedal: Zatiaľ čo Izraeliti nemali problémy s porážkou opevneného mesta Jericho, boj o malé mesto Aj si vyžiadalo veľké úsilie. Môžeme si z toho vziať toto ponaučenie: My sami ako kresťania nebudeme schopní úspešne bojovať proti všetkým pokušeniam v každodennom živote. Zatiaľ čo „starého Adama“, našu starú prirodzenosť raz ľahko premôžeme, inokedy nás to bude stáť veľa síl. Boh nám chce dať na to moc a silu. Pán Ježiš totiž nezomrel len preto, aby nám dal spasenie, ale aj preto, aby sme dokázali bojovať proti našej hriešnej prirodzenosti. „Čo bolo nemožné Zákonu pre slabosť spôsobenú telom, to vykonal Boh, keď poslal svojho Syna v podobe hriešneho tela a pre hriech odsúdil hriech v tele“ (Rim 8:3).